

Code: Bồ Tát 1

**Phật nói kinh: Bồ Tát Hành phương tiện
Cảnh giới thần thông biến hóa
(Quyển Thượng)**

**Đại Tạng kinh quyển 9, Pháp Hoa bộ
từ trang 300 đến 316 gồm 3 quyển**

No. 271 < 270 >

**Đời nhà Tống, người nước Thiên Trúc Ngài Tam Tạng
Pháp Sư Cầu Na Bạt Đà La dịch từ Phạn văn ra Hán văn.**

**Thích Như Điển dịch từ Hán văn ra Việt văn tại
chùa Viên Giác Hannover - Đức Quốc.**

**Khởi dịch ngày 7 tháng 3 năm 2001 nhằm ngày 13
tháng 2 năm Tân Tỵ.**

**Ta nghe như thế này, một thời Đức Phật ở tại nước
Ưu Thiên Diên, dưới gốc cây Bàn Trà trong vườn của Đề Vương.
Trong ấy có rất nhiều cây Sa La, cây Đa La, cây Ca Ni Ca La, cây
Ni Câu La, cây Bác Dạ, cây Ưu Đàm Bát La. Lại có hoa Bà Su.
Hoa Đa Nhị Ca. Hoa A Đề Mục Đa. Hoa Chiêm Bà cùng cây A
Thục Ca, cây Bà Thác La để trang nghiêm nơi ấy. Lại cũng có
suối, giếng, ao, hồ, lạch, sông chảy xiết trong sạch trang nghiêm.
Lại cũng có những hoa sen xanh vàng đỏ trắng nổi trên nước. Các
loại chim ngỗng, thiên nga, Câu Na La, chim Bạt Thác Quân Đà
cùng với các chim lạ tạo ra những âm thanh vi diệu, cùng lúc cất
lên những tiếng hát khác nhau làm cho thấm nhuần cả cây cỏ trong
rừng. Cùng với các vị Tỳ Kheo độ 12 ức người câu hội. Đại Đức
Xá Lợi Phất; Ngài Mục Kiền Liên; Ngài Ma Ha Ca Diếp; Ngài A
Ni Kiền Đà; Ngài Tu Bồ Đề; Ngài Đại Ca Chiên Diên; Ngài Ma
Ha Kiếp Tân Na; Ngài Ly Bà Đà; Ngài Ba Tân Na; Ngài Nan Đề**

Sí Na Na Đề Ca Diếp; Ngài Đà Da Ca Diếp; Ngài Phú Lô Na Di Đà La Ni Tử; Ngài Kiều Phạm Ba Đề Na Đà Sí Na; Ngài Châu Lợi Bàn Trì; Ngài Thất Bà Ma La Tử; Ngài Khứ Đà Bà Lâm; Ngài Nan Đà; Ngài Ma Ha Câu Hy La; Ngài La Hầu La cùng với Đại Đức A Nan v.v... Vì 12 ức vị mà làm Thượng Thủ. Tất cả đều nhập vào nơi hành pháp giới, đã vào trong tất cả các pháp; như nơi tánh hành, không hành; nơi không nương vào làm việc không nương vào, lia tất cả những ràng buộc dính mắc bị kết lại, đã vào nơi Như Lai; không có pháp giới nào mà chỉ gần một pháp giới. Hướng tất cả con đường trí mà không lui sụt; muốn được tất cả trí mà tâm không thối chuyển. Trí huệ chứng rồi liền đến bờ kia. Sau đó khuyên răn tu hành làm cảnh giới phương tiện. Ngài Ma Ha Ba Xà Ba Đề, Ngài Da Du Đà La v.v... cùng với 8 ức Tỳ Kheo Ni cũng đồng câu hội. Tất cả đều thành tựu pháp trong sạch. Tất cả đều tốt đẹp. Tất cả con đường trí tuệ đều gần gũi nhau. Tất cả việc làm tốt đẹp ấy được vào chỗ vô hữu pháp tánh. Xem tất cả các pháp đều không có tánh tướng. Tự hiểu các pháp thật tướng không tướng, chứng được vô ngã giải thoát trí tuệ. Tùy thuận chúng sanh. Cho nên dễ dàng điều phục. Thường hay thị hiện. Lại cùng với 72 ức Đại Bồ Tát có tên là: Nhứt Đại Lực Bồ Tát, Đại Lực Trì Bồ Tát, Đại Biến Hóa Bồ Tát, Đại Biến Hóa Vương Bồ Tát, Đại Tiến Thủ Bồ Tát, Đại Tiến Kiền Bồ Tát, Đại Hống Bồ Tát, Đại Hống Ý Bồ Tát, Đại Chúng Chủ Bồ Tát, Đại Hương Chúng Bồ Tát, Đại Nguyệt Bồ Tát, Thiện Nguyệt Bồ Tát, Công Đức Nguyệt Bồ Tát, Bảo Nguyệt Bồ Tát, Phổ Chiếu Nguyệt Bồ Tát, Pháp Vô Cầu Nguyệt Bồ Tát, Nguyệt Chiếu Bồ Tát, Diệu Danh Nguyệt Bồ Tát, Phóng Quang Nguyệt Bồ Tát, Mãn Nguyệt Bồ Tát, Phạm Âm Bồ Tát, Phạm Chủ Lô Âm Bồ Tát, Địa Âm Bồ Tát, Pháp Giới Âm Thịnh Bồ Tát, Giáng Nhứt Thiết Ma Trường Âm Bồ Tát, Diệu Âm Thịnh Bồ Tát, Phổ Cáo Âm Bồ Tát, Vô Vọng Tướng Phân Biệt Âm Bồ Tát, Địa Luân Âm Bồ Tát. Nhứt Thiết Vô Chương Âm Bồ Tát, Phổ Tạng Bồ Tát, Vô Cầu Phổ Tạng Bồ Tát, Đức Tạng Bồ Tát, Chiếu Tạng Bồ Tát, Bảo Tạng Bồ Tát, Nguyệt Tạng Bồ Tát, Nhứt Tạng Bồ Tát, Thúc Tạng Bồ Tát, Liên Hoa Tạng Bồ Tát, Liên Hoa Đức Tạng Bồ Tát, Đại Ý Bồ Tát, Ích Ý Bồ Tát, Diệu Ý Bồ Tát, Hảo Ý Bồ Tát, Thắng Ý Bồ Tát, Tăng Ý Bồ Tát, Vô Biên Ý Bồ Tát, Quảng Ý Bồ Tát, Giác Ý Bồ Tát, Vô Tận Ý Bồ Tát, Tu

Di Đẳng Bồ Tát, Đại Đẳng Bồ Tát, Pháp Cự Đẳng Bồ Tát, Chiếu Nhưt Thiết Phương Đẳng Bồ Tát, Phổ Đẳng Bồ Tát, Diệt Nhưt Thiết Âm Đẳng Bồ Tát, Chiếu Nhưt Thiết Đạo Đẳng Bồ Tát, Nhưt Chiếu Minh Đẳng Bồ Tát, Nguyệt Đẳng Bồ Tát, Nhưt Đẳng Bồ Tát, Ly Nhưt Thiết Ác Đạo Bồ Tát, Ma Bất Hàng Phục Bồ Tát, Đại Ma Bất Hàng Phục Bồ Tát, Uy Đức Bồ Tát, Vô Hàng Phục Bồ Tát, Vô Năng Trắc Bồ Tát, Uy Đức Giác Càng Ác Bồ Tát, Đắc Đại Thế Bồ Tát, Quan Thế Âm Bồ Tát, Di Lạc Bồ Tát, Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử Bồ Tát Ma Ha Tát v.v... gồm 72 ức vị câu hội, đều là những vị nhưt sanh, chứng Đà La Ni, được Tam Muội, được vô biên lạc thuyết, được vô ngại vô sở úy, chứng được thần thông rốt ráo. Hay qua lại nhiều quốc độ của chư Phật. Đi lại bằng thần thông, thân tâm giải thoát. Các chướng ngại của tri kiến đã thành tựu. Thế giới không có Phật liên hiện thân ra nơi đó. Thường chuyển pháp luân, không có phân biệt. Tùy theo tất cả chúng sanh mà độ. Vì họ mà nói pháp, nói vô tác pháp. Ở trong pháp tánh ấy không có động phát sinh mà cũng không có việc không động phát sinh. Những chúng sanh nào đã vào quốc độ này liền được đến bờ giác ngộ. Khi nói pháp dùng tiếng như Sư Tử hống, hàng phục tất cả những ngoại đạo đang phá hoại, làm cho ma phải kinh sợ. Những vị Bồ Tát này có những thần thông như thế. Lìa các tâm yêu giận mà được bình đẳng, giống như đất nước gió lửa, vào trong tất cả các nơi bí mật của Như Lai. Vì tất cả chúng sanh mà làm tất cả những Phật sự, thường vì chư Phật mà xưng dương tán thán, giữ gìn tất cả những kiếp vị lai, giữ gìn tất cả những pháp tánh của Như Lai, lấy mưa pháp để tán thán tất cả các công đức, không thể hết được. Vì thế giới mà thành tựu bốn nguyện chính vậy. Làm việc giải thoát của các Đức Như Lai. Trước tiên phải phát tâm tu theo Đại Thừa. Lòng tin nơi mắt thanh tịnh không có ô nhiễm. Thường hay khuyến tấn cúng dường cho các việc Phật sự của các Đức Như Lai. Hay làm những việc trang nghiêm không thay đổi và luôn hướng về lòng từ. Những tấm lòng này không thể giải thích mà cũng chẳng thí dụ được. Vượt lên các sự nghi ngờ, do tâm can đảm. Vì các Phật quá khứ mà hộ trì. Lại cũng có rất nhiều Ưu Bà Tắc, Ưu Bà Di ở nơi 3 ngàn đại thiên thế giới oai đức vô cùng không thể sánh kịp. Chủ của các cõi trời, chủ của các loài rồng, chủ của các loài Dạ Xoa, chủ của các loài Càn Thiết Bà, chủ

của các A Tu La, chủ của các La Hầu La Già, chủ của các Ma Hầu La Già, chủ của các Khẩn Na La, chủ của loài người và không phải loài người đã cùng với tất cả trăm ngàn quyến thuộc đều đến đây để ngồi. Lúc bấy giờ Đức Thế Tôn có rất nhiều trăm ngàn đại chúng vây chung quanh. Ngồi nơi tòa Sư Tử Đức Tạng, phóng ánh quang minh bao quanh đại chúng, giống như núi Tu Di nằm trên biển lớn chiếu đến các núi khác và ánh sáng ấy luôn được bảo trì. Lúc ấy Đức Thế Tôn từ tòa ngồi Sư Tử điều phục tất cả trời người và dùng ánh sáng ấy chiếu soi rục rỡ. Cũng giống như mặt trời mặt trăng vào ngày rằm chiếu sáng thanh tịnh như thế. Lúc ấy Đức Thế Tôn yên ổn cùng với chư thiên loài người đều được chiếu sáng thanh tịnh như hư không thuần khiết không có một đám mây che. Ánh sáng mặt trời tỏa ra như màn lưới, chiếu sáng đến những nơi tối tăm và làm cho được sáng sủa. Lúc ấy Đức Thế Tôn từ tòa Sư Tử hàng phục tất cả chư thiên và loài người một cách rất ráo và cũng đã làm cho Thích Phạm hộ thế được yên ổn cũng cùng với những ánh sáng như thế. Giống như giữa đêm tối từ trên đỉnh núi cao phóng ra ánh lửa chiếu soi thanh tịnh. Lúc bấy giờ Đức Thế Tôn, từ nơi tòa Sư Tử đã hàng phục yên ổn trời người, ánh sáng quang minh rục rỡ không bợn nhơ như chúa sơn lâm đã hàng phục tất cả các loài thú nhỏ. Lúc ấy Đức Thế Tôn từ nơi tòa Sư Tử đã hàng phục và làm yên ổn trời người, như Tỳ lưu ly như ý bảo châu bát lạng vô cấu phóng ra ánh sáng. Lúc ấy Đức Thế Tôn từ nơi tòa Sư Tử đoan nghiêm vi diệu chiếu sáng mười phương như chuyển luân vương hàng phục tứ hoặc để có được chúng sanh. Lúc ấy Đức Thế Tôn từ nơi tòa Sư Tử hàng phục yên ổn chư thiên loài người và Thích Đề Hoàn Nhơn cũng như Thích Ca Tỳ Lăng Già Bảo Anh Lạc Xứ, nơi thiện pháp đường đã dùng ánh sáng để hàng phục chư thiên vậy. Lúc bấy giờ Đức Thế Tôn từ nơi tòa Sư Tử hàng phục yên ổn chư thiên và loài người, ánh sáng chiếu khắp thanh tịnh. Lúc ấy Ngài Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử biết được tâm của đại chúng rồi, thấy thân của Như Lai oai đức tự tại liền mới nghĩ rằng: Đây là ánh sáng gì mà nay Đức Thế Tôn đang ngồi tòa Sư Tử, các ánh sáng rất thanh tịnh thù thắng. Trong chúng ấy có nhiều người; nên ta nay sẽ hỏi Đức Như Lai nghĩa này.

Lúc ấy Ngài Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử từ nơi chỗ ngồi mà đứng dậy, chỉnh trang y áo bày vai mặt cúi sát xuống đất chấp tay hướng về phía Phật mà thưa rằng :

Mười phương chiếu ánh sáng
 Hàng phục trời và người
 Ba cõi cũng không cùng
 Chúng sanh không qua hết
 Như trên đỉnh Tu Di
 Tất chiếu sáng tất cả
 Hàng phục các núi khác
 Chiếu mạnh đến các nơi
 Phật oai đức cũng vậy
 Biết hết nên ra đời
 Hàng phục các chúng sanh
 Thường hay chiếu sáng cho
 Như trăng nơi hư không
 Chiếu công đức trời trăng
 Đầy đủ và viên mãn
 Hàng phục cho các loài
 Mười phương cũng như vậy
 Đệ tử vây chung quanh
 Dùng ánh sáng mặt trăng
 Chiếu cho cả trời người
 Giống như ánh mặt trời
 Chiếu sáng đến tất cả
 Mọi người đều như vậy
 Được hàng phục cả thủy
 Giống như lửa trên núi
 Nửa đêm chiếu sáng tỏa
 Biết ánh sáng như thế
 Đấng Điều Ngự phóng ra
 Như chúa loài Sư Tử
 Dùng uy đức hàng thú
 Ngoại đạo cũng như vậy
 Chiếu sáng để hàng phục
 Người đời chuyển luân vương

Uy đức hàng phục đời
 Thế Tôn cũng như vậy
 Hàng phục cả thế gian
 Ba mươi ba cõi trời
 Hàng phục cả chư thiên
 Không thể so sánh bằng
 Hàng phục chiếu các loài.

Sau khi Đức Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử làm kệ tán thán Đức Phật xong liền chấp tay bạch Phật rằng:

Duy nguyện Thế Tôn! Nay vì chúng này mà nói kinh: hành phương tiện cảnh giới thần lực biến hóa, để có chúng sanh nào nghe được kinh này mà thực hiện vậy, để phát tâm vô thượng chánh đẳng chánh giác và những người khác cũng được thắng tiến, để phát tâm vô thượng bồ đề, tăng ích vô thượng bồ đề cảnh giới. Các chúng sanh bị giải đãi sẽ phát tâm hoan hỷ. Các chúng sanh bị đày đọa sẽ được an ổn và tất cả những chúng sanh khác phát tâm tu hành vậy, đầy đủ trang nghiêm trí tuệ của Như Lai.

Sau khi Văn Thù Sư Lợi thỉnh lời như thế rồi. Đức Phật liền bảo Văn Thù Sư Lợi rằng:

Như Lai ứng cúng chánh biến tri nay nói khó giải. Vì nhân duyên gì mà nói. Vì duyên gì mà vào? Thật khó biết, khó hiểu, khó có thể đo lường và khó giáo hóa cũng như khó độ. Loài trời người đã làm hoại oai nghi và những người phá giới thì không thể giải thích được. Những chúng sanh thấp kém cũng không thể giải thích được; những kẻ tin tâm bị hoại thì khó giải thích được. Vì kẻ ác tri thức mà nhiếp hóa, cũng không thể giải thích cho những người chỉ dùng đến tri thức. Do không biết mà không vì chư Phật để hộ trì, không hay nghe theo, hà hưởng là cất nghĩa, không có nơi đâu cả, chỉ trừ khi những kẻ ấy được chư Phật hộ trì.

Lúc ấy Đức Phật nói bài kệ rằng:

Văn Thù nghe ta nói
 Nên đã hỏi sự nghi
 Nơi thấp khó thực hành
 Không biết pháp tánh này
 Ánh sáng Phật không hiểu

Đấng Điều Ngự khó độ
 Nếu có kẻ nghe pháp
 mà tâm không cung kính
 Nương vào ác tri thức
 Lìa những thiện tri thức
 Nếu có nghe pháp này
 Tất không sanh lòng tin
 Tâm nhỏ không phát triển
 Không có tâm cao cả
 Người thấp không lòng tin
 Nghe rồi sanh không vui
 Phật thương không vì nói
 Làm hại đến chúng này
 Do họ không tin pháp
 Đem dài chẳng ích gì.

Lúc bấy giờ Ngài Văn Thù Đồng Tử bạch Phật rằng:

Kính bạch Thế Tôn: Trong chúng hội đây tất cả đều thanh tịnh. Trước đây đã làm những việc lành như đã cúng dường quá khứ chư Phật và Thiện tri thức, đã giữ gìn tín căn, đã cung kính các pháp xuất thế giải thoát, tâm họ thanh tịnh, nghe hiểu và thực hành ... như vậy tất cả chúng sanh như thế câu hội nơi đây và muốn biết muốn nghe muốn hiểu pháp này. Lành thay Thế Tôn, nguyện vì đó mà thuyết pháp, do việc giữ gìn lợi ích cho chúng sanh vậy.

Lại nói kệ rằng:

Có nhiều chúng sanh cầu các pháp
 Đã hiểu rõ nghĩa pháp tánh này
 Quá khứ chư Phật đã tu hành
 Cho nên Đức Điều Ngự mới thuyết pháp
 Tất cả đều cùng cung kính ngời
 Thị hiện đấng hộ thể trong đời
 Điều Ngự vì họ mà hiện ra
 Vì giác ngộ nói thắng nghĩa này
 Vì lợi ích nhiếp hóa Bồ Tát
 Vì loài người mà khai pháp tạng.

Ngài Văn Thù Sư Lợi thỉnh như thế rồi, Phật liền tán thán - lành thay! lành thay! Văn Thù Sư Lợi. Nay người hỏi Đức Như Lai ứng cúng chánh biến tri nghĩa này thì Văn Thù Sư Lợi, người phải nên biết tất cả pháp hành và ở trong pháp đó phải không có những sự nghi ngờ. Người hãy nên dùng sự hiểu biết và trí tuệ phương tiện. Văn Thù Sư Lợi! Vì sự lợi ích của nhiều chúng sanh mà làm. Văn Thù Sư Lợi! Hãy vì vị lai các vị Bồ Tát mà làm nên ánh sáng rạng rỡ. Này Văn Thù Sư Lợi! Hãy nên lắng nghe! Hãy nên nhớ nghĩ! Nay ta đang nói kinh Bồ Tát sở hành phương tiện cảnh giới thần thông biến hóa đây.

Ngài Văn Thù Sư Lợi thưa: Như vậy đó Thế Tôn, chúng con đang lắng nghe.

Phật lại bảo: Này Thiện Nam Tử! Nếu có kẻ thành tựu 12 ức pháp công đức thì kẻ thiện nam người thiện nữ kia hãy vì phát tâm chứng được vô thượng bồ đề. Thế nào là 12 ? Lý giải trong sạch lìa các bợn nhơ. Có tánh từ bi sanh ra thanh tịnh. Có tâm chuyên hành trì pháp vô vi. Có trang nghiêm việc thiện và làm cho việc thiện này lâu bền. Có tâm cung kính cúng dường chư Phật nên thành tựu những pháp thanh tịnh. Có thân khẩu ý nghiệp không làm những điều sai trái, xa lìa đường ác. Có tâm xa rời những kẻ ác trí thức và gần gũi bậc thiện trí thức. Như pháp mà nói mà làm, không xảo trá. Có sự hiểu biết các pháp, không tham cầu đồ ăn ngon. Có hộ trì các Đức Như Lai, xa lìa ma chướng. Hay thương trong tất cả chúng sanh, sanh tâm đại bi. Không xa lìa tất cả chúng sanh. Tâm không sanh tham đắm. Có sức mạnh của nhân duyên trang nghiêm công đức.

Này Thiện Nam Tử! Đây gọi là thành tựu 12 pháp công đức vậy. Này các Thiện nam tử Thiện nữ nhen! Hãy phát tâm thành được vô thượng chánh đẳng chánh giác. Vì tâm lợi ích, hay cùng với chúng sanh tạo ra niềm vui. Có tâm ai mãi, không làm những điều ác. Tâm từ bi hay thương xót tất cả chúng sanh. Tâm đại từ làm cho tiêu diệt tất cả các ác đạo. Bạch tịnh tâm, không cầu dư thừa. Vô ái tâm, lìa tất cả những kiết sử lậu vậy. Tâm thanh tịnh làm cho tánh được tịnh. Như huyễn tâm, không có vật gì dính mắc. Tâm vô sở hữu, lìa việc sở hữu. Tâm kiên cố, không giao động

vậy. Tâm không thôi chuyển, được các pháp vậy. Độ tất cả cho chúng sanh là người có tâm làm những điều như vậy.

Lúc bấy giờ Đức Thế Tôn mới nói lời rằng:

Nếu có Phật Tử hay tu hành
 Thanh tịnh các pháp tâm đầy đủ
 Tất cả chúng sanh tâm từ bi
 Mềm mỏng chính là tâm Bồ Đề
 Đầu tiên xa rời ác tri thức
 Sau đó gần gũi thiện tri thức
 Thệ nguyện khuyến tấn quả Bồ Đề
 Sanh ra hiểu biết Bồ Đề tâm
 Thường hay không sanh tâm mệt mỏi
 Hay tu hành làm như lời dạy
 Ví như kim cương không thối tâm
 Như vậy đó sanh Bồ Đề tâm
 Vì các chúng sanh sanh tâm từ
 Để cho chúng sanh nơi an lạc
 Xa lìa tất cả các khổ não
 Như vậy sẽ sanh Bồ Đề tâm
 Kẻ trí không cầu cho dư thừa
 Suy nghĩ giác ngộ là công đức
 Tâm sạch không dơ và không ái
 Như vậy luôn là tâm Bồ Đề
 Xa rời không vật, không có yêu
 Tánh này giống như tánh điện vậy
 Lìa tất cả vật không có tướng
 Phật nói tâm Bồ Đề như thế
 Lìa xa tất cả các điều ác
 Không dơ trong sáng như hư không
 Tất cả chữ nghĩa không thể thấy
 Nên nói tâm Bồ Đề thanh tịnh
 Gốc giác ngộ thẳng tất cả pháp
 Lại giống như là một thần chú
 Lại làm các căn được trong sạch
 Điều này được Phật các công đức.

Phật bảo Ngài Văn Thù Sư Lợi rằng: Bồ Tát ở yên, thấy 12 công đức khuyến tấn tu hành đàn ba la mật. Thế nào là 12 ? Thấy đạo Bồ Đề, an ổn thích nghi, khuyến tấn tu hành bố thí. Thấy các gia đình giàu có, khuyến tấn bố thí. Thấy nơi đồng loại dễ thương, khuyến tấn tu hành bố thí. Thấy lia bợn nhơ, khuyến tấn tu hành bố thí. Thấy thí tâm đầy đủ, khuyến tấn tu hành. Thấy cửa nơi ngạ quỷ đóng lại, khuyến tấn tu hành bố thí. Thấy tiền nhiều cùng cầu bền chắc, khuyến tấn tu hành bố thí. Thấy các việc tự tại đầy đủ, khuyến tấn tu hành bố thí. Thấy tu hành làm những việc xả hỷ, khuyến tấn tu hành bố thí. Thấy ta đang đầy đủ nơi bố thí, khuyến tấn tu hành bố thí. Thấy ưng thuận lời dạy của Như Lai, khuyến tấn tu hành bố thí.

Những sự bố thí như thế đều hồi hướng về vô thượng chánh đẳng chánh giác. Nay Thiện Nam Tử! Đây có tên gọi là Bồ Tát thấy 12 công đức nên khuyến tấn tu hành bố thí vậy.

Lúc bấy giờ Đức Thế Tôn nói lời kệ rằng:

Thí cầu khó sánh tất cả trí
 Tay chân cùng mắt đầu gân cốt
 Không kể trong ngoài đều xả hết
 Sau không tham chứa nhiều phước đức
 Sẽ thành vi diệu kẻ cao cả
 Ta sanh giác ngộ bỏ tham cầu
 Được tự tại chính nhờ bố thí
 Tất cả chư Phật hay tán thán
 Dùng huệ thấy đây các công đức
 Ta nay tu hành bỏ tất cả.

Lại nữa này các Thiện Nam Tử! Nếu có Bồ Tát thấy được 12 công đức như thế, nên khuyến tấn tu hành về Thi Ba La Mật. Thế nào là 12 ? Thấy ta đương hộ trì giữ gìn thành tựu các giới, nên khuyến tấn tu hành giữ giới. Thấy ta đang hướng đến con đường giác ngộ, hãy khuyến tấn thực hành giới. Thấy ta đang cởi bỏ những sự ràng buộc, nên khuyến tấn tu hành giữ giới. Thấy ta đang xa lìa ác đạo, hãy khuyến tấn tu hành giữ giới. Thấy ta đang trừ tất cả đường ác, khuyến tấn tu hành giữ giới. Thấy ta đang làm

cho thân khẩu ý không tạo nghiệp, hãy khuyến tấn tu hành giữ giới. Thấy ta đang vì kẻ trí tuệ, hãy khuyến tấn tu hành giữ giới. Thấy ta đang tập không buông lung, khuyến tấn tu hành giữ giới. Thấy ta đang cho tất cả chúng sanh sự không sợ hãi, hãy khuyến tấn tu hành giữ giới. Thấy ta đang được giới của thân khẩu ý, hãy nên khuyên tu hành giữ giới. Thấy ta đang vì tất cả pháp mà được tự tại, khuyến tấn tu hành giữ giới.

Này Thiện Nam Tử! Đây tên gọi là Bồ Tát thấy 12 công đức vậy; nên khuyến tấn tu hành giữ giới. Những giới đức này hồi hướng về nhưt thiết trí.

Lúc ấy Đức Thế Tôn nói lời kệ rằng:

Ta nay giải được các ràng buộc
 Ta đang đóng tất cả cửa ác
 Ta đương nghĩ suy những nghĩa màu
 Ta nay giữ giới, trâu yêu đuôi
 Ta nay như Phật mà dạy dỗ
 Ta nay trí tuệ được xưng tán
 Ta nay hộ trì thường không lìa
 Ta đang ở nơi giới công đức
 Ta nay thân khẩu được vô tác
 Ta đang ý thức việc làm này
 Ta nay hay giữ thân khẩu ý
 Ta nay không trở lại đường ác
 Nếu không buông lung được tán thán
 Đây là tất cả các nghiệp lành
 Ta hay thường ở nơi chốn này
 Xa rời tất cả các phóng dật
 Ta đương hành trì Thi Ba La
 Ta đương thành tựu các Phật Pháp
 Ta nay thanh tịnh Như Lai giới
 Giới là tất cả hơn ai hết
 Không cần hy vọng công đức này
 Nếu đến giải thoát cầu như thế
 Giữ giới ví như trâu mền đuôi
 Sẽ được tất cả các công đức.

Lại nữa này các Thiện Nam Tử! Bồ Tát nhớ 12 việc này, tu hành kham nhẫn. Thế nào là 12 ? Tất cả các hành, phải tu pháp nhẫn. Không được giới, phải tu nhẫn. Không được chúng sanh, phải tu nhẫn. Không được nơi kẻ khác, phải tu nhẫn. Cứu cánh không sân, phải tu nhẫn. Dứt sạch ràng buộc, phải tu nhẫn. Xa rời tham sân, phải tu nhẫn. Thành tựu tướng tốt, phải tu nhẫn. Muốn sanh cõi Phạm Thiên, phải tu nhẫn. Xa đây sinh kia, phải tu nhẫn. Muốn được trí huệ, phải tu nhẫn. Muốn hàng phục các ma, phải tu nhẫn. Muốn thấy nhiều thân của Như Lai, tu hành phải nhẫn.

Nếu mà nhẫn nại được như thế, tất nhiên sẽ được hồi hướng đến nhưt thiết trí. Này Thiện Nam Tử! Như vậy đó có tên là Bồ Tát thấy 12 việc tu hành nhẫn nhục. Lúc bảy giờ Đức Thế Tôn mới nói lời rằng:

Pháp này chẳng có
 Tìm chẳng được chúng sanh
 Hiểu rõ bởi pháp này
 An trụ nhẫn công đức
 Lại xa rời nhị biên
 Mình người chẳng có sân
 Kẻ trí tu nhẫn lực
 Lòng từ hiển bày ra
 Cứu cánh chẳng có sân
 Tiến tu nhẫn chẳng lo
 Hiểu biết đến cuối cùng
 Tu nhẫn xa kiết sử
 Tướng tốt sắc trang nghiêm
 Sanh vào nơi Phạm cung
 Tiến đến gần nhẫn lực
 Vui tư duy nhẫn hay
 Chẳng lực nhẫn nào bằng
 Lực ma cũng chẳng có
 Tất cả đức sẽ đến
 Cho nên tu nhẫn vậy.

Lại nữa các Thiện Nam Tử! Bồ Tát lại có 12 loại trang nghiêm để tu tiến. Thế nào là 12 trang nghiêm ? Hiểu biết tất cả Phật Pháp, khuyên tu hành đến chỗ trang nghiêm. Đến tất cả các xứ Phật, khuyên tu hành đến chỗ trang nghiêm. Cung cấp cho tất cả các Đức Như Lai, khuyên tu hành đến chỗ trang nghiêm. Giáo hóa tất cả chúng sanh, khuyên tu hành tiến tới chỗ trang nghiêm. An trụ tất cả chúng sanh vào trong Phật Pháp, khuyến tấn tu hành đến chỗ trang nghiêm. Nếu có những chúng sanh vô minh cũng khuyến tấn đến chỗ trang nghiêm. Cho chúng sanh trí tuệ của Phật, khuyến tấn tu hành đến chỗ trang nghiêm. Làm cho các quốc độ của Phật thanh tịnh, khuyến tấn tu hành đến chỗ trang nghiêm. Cho đến những kiếp rớt sau này tu Bồ Tát hạnh không biết mỏi mệt, khuyến tấn tu hành trang nghiêm. Muốn chỉ trong một cái khoảng móng tay thì đến thế giới của Phật, khuyến tấn tu hành đến chỗ trang nghiêm. Tất cả các thế giới của Phật, thành vô thượng đạo, chuyển pháp luân vi diệu, khuyến tấn tu hành đến chỗ trang nghiêm.

Này các Thiện Nam Tử! Đây có tên gọi là Bồ Tát 12 loại trang nghiêm khuyến tấn tu hành. Lúc bấy giờ Đức Thế Tôn lại nói kệ rằng:

Vô thượng dũng tiến không giải đãi
 Là Phật Tử hướng tới Bồ Đề
 Qua nhiều nước Phật như chẳng dứt
 Nơi nào cũng chẳng biết mỏi mệt
 Vì độ chúng sanh nên siêng năng
 Đến trăm ngàn ức kiếp khổ vui
 Thường hay khuyến tấn khuyên giải đãi
 Thí cho chúng sanh những niềm vui
 Ta nguyện tu tịnh từng nơi Phật
 Tận hiểu tất cả các Pháp Phật
 Ta trong thế giới làm bánh xe
 Chuyển hóa nhiều ức chúng sanh ấy
 Một niệm nơi tâm tới giác ngộ
 Để mà điều phục các chúng sanh
 Phật Tử thường hay qua bờ kia

Hiện thân trang nghiêm vì chúng sanh.

Lại nữa chư Thiện Nam Tử! Bồ Tát thực hành 12 phép Thiên Định. Thế nào là 12 ? Làm cho mất đi các phiền trược, rút cuộc không sanh nữa. Ở tâm thanh tịnh, không lệ thuộc cảnh giới. Không nương vào nơi không chỗ nương. Lìa xa dục giới, sắc giới và vô sắc giới. Ra khỏi thế gian. Dùng lực định để hàng phục thánh nơn và phàm phu vậy. Làm cho tăng trưởng tâm vô ngã. Sau đó thiên định làm phân biệt các loại thiên. Làm việc không sở hữu, lìa sự nhớ nghĩ. Làm việc không biên giới, có thể đến biên giới của Thiên Tam Muội. Đó là định, là tịch diệt vậy. Làm việc điều tâm, chẳng phải không biết. Làm việc thanh tịnh, hộ trì các căn. Làm việc phương tiện cảnh giới là Bồ Tát tu Thiên. Không bỏ, không hoại, không huệ, không mạn, chẳng thấy, chẳng yêu, chẳng nghĩ đến vậy.

Đây gọi là Bồ Tát hàng phục tất cả những người tu thiên vậy. Nay chư Thiện Nam Tử! Đây là Bồ Tát thấy 12 việc tu hành thiên định vậy. Lúc ấy Đức Thế Tôn nói lại lời rằng:

Thiên định này rất tốt
 Để cho Bồ Tát làm
 Tiêu hết thấy kiết sử
 Cứu cánh chẳng phát sanh
 Chuyên tu thiên yên lặng
 Chẳng tu theo cảnh giới
 Nếu có chẳng trụ tâm
 Khuyến khích ở nơi định
 Tu chẳng nương chỉ thiên
 Nơi ấy chẳng nương vào
 Dục sắc vô sắc giới
 Tư duy không chướng ngại
 Là thiên siêu thế gian
 Đây Bồ Đề biết đủ
 Vì vậy nên tất cả
 Chẳng phải thánh định vậy
 Thực hành các thứ thiên

Sẽ được tự tại vậy
 Đây gọi là xả thiên
 Sanh ra nơi dục giới
 Tăng ích làm việc lành
 Kẻ trí huệ tu thiên
 Đó vô ngã tâm thiên
 Vì Bồ Tát mà nói
 Vô lượng vô biên hành
 Tu hành tối thượng thiên
 Đó là phần thiên ít
 Chiếu sáng và hàng phục
 Trí huệ phương tiện đủ
 Tu thiên tiếng gọi lớn
 Cả hai đều chẳng chứng
 Hướng về hạnh thanh tịnh
 Lại chẳng nương vào đâu
 Lại chẳng ở nơi vật
 Người tu thiên trí huệ
 Xa rời các hình tướng
 Làm những việc như thế
 Người tu thiên trí huệ
 Là Duyên Giác tự tại
 Cho nên gọi chẳng làm.

Nay các Thiện Nam Tử! Bồ Tát có 12 việc làm để vào Bát Nhã Ba La Mật. Thế nào là 12 ? Việc đã làm xong, không gì vướng bận. Làm được sáng, chiếu trừ tất cả các kiết sử. Phóng trí tuệ ra lia vô trí vậy. Làm cho vô minh mất đi, lợi ích cho mọi người. Phá trừ lưới ái, làm chất kim cương, giống như phá núi vậy. Làm ánh mặt trời, chiếu phá chỗ bùn lầy. Làm lửa lớn, thiêu cây cối. Làm Ma Ni quý, không mê cảm vậy. Đó là không hành, chẳng có vật gì cả. Vô tướng hành, không có tướng nào cả. Vô ngại hành, ra khỏi tam giới vậy.

Nay Thiện Nam Tử! Đây là Bồ Tát làm 12 việc để vào Bát Nhã Ba La Mật. Lúc ấy Đức Thế tôn liền nói kệ rằng:

Huệ này hơn thế gian
 ánh sáng soi chỗ tối
 Lửa sáng thật thanh tịnh
 Chiếu đến các kiết sử
 Huệ ấy diệt vô minh
 Biết rằng phá hoại yêu
 Phá tất cả kiết sử
 Chủ trời chày kim cương
 Phá hoại A Tu La
 gồm thâu các chúng ma
 Chiếu sáng chỗ tối tăm
 Huệ ấy sáng như đèn
 Như trời chiếu chỗ ướm
 Huệ ấy như mặt trời
 Độ qua bờ bên kia
 Giống như thuyền qua nước
 Chặt phá cây không trí
 Như dao cắt cây vậ
 Được chẳng mê mờ thảy
 Cả không vật tánh tướng
 Thường lia các giác quan
 Chẳng nương vào các đường
 Hay phá hoại nghi hoặc
 Hay luận nói các lời
 Là sanh tử chẳng lo
 Thị hiện cảnh Niết Bàn
 Huệ này điều thế gian
 Hiện ra tướng chẳng mê
 Vì Huệ Bồ Tát lập
 Xa tối làm giác ngộ.

Đây Thiện Nam Tử! Đây là 12 cảnh giới thị hiện phương
 tiện của Bồ Tát. Thế nào là 12 ? Đây Thiện Nam Tử! Đây gọi là
 Bồ Tát đến cảnh giới Niết Bàn. Phương tiện thị hiện sanh tử cảnh
 giới. Đến cảnh giới thanh tịnh. Phương tiện thị hiện nơi chỗ ồn ào,
 đến cảnh giới thiền. Phương tiện thị hiện nơi hậu cung là một đám
 nữ, đến vô tác cảnh giới, phương tiện thị hiện các cảnh giới có

động tác. Đến cảnh giới vô sanh, phương tiện thị hiện cảnh giới sanh tử, lia 4 cảnh giới của ma, phương tiện thị hiện hàng phục các ma để đến cảnh giới thánh nhơn. Phương tiện thị hiện gần cảnh giới không phải thánh, xa rời cảnh giới thế gian, phương tiện thị hiện cảnh giới thế gian, được cảnh giới trí tuệ. Phương tiện thị hiện cảnh giới phàm phu. Thấy rõ cảnh giới thực tế. Phương tiện thị hiện không đọa vào cảnh giới Thanh Văn, Duyên Giác cảnh giới, đạt được pháp giới vô tướng. Phương tiện thị hiện tướng hảo nghiêm thân, vì hóa độ chúng sanh mà nhập vào cảnh giới Phật. Phương tiện thị hiện cảnh giới ma.

Này chư Thiện Nam Tử! Đây gọi là 12 cảnh giới phương tiện thị hiện của Bồ Tát thấy biết vậy. Lúc bấy giờ Đức Thế Tôn nói bài kệ rằng:

Là cảnh giới phương tiện
 Bồ Tát cùng chúng sanh
 Ở nơi cảnh giới ấy
 Hiện tất cả cảnh giới
 Chứng cảnh giới Niết Bàn
 Phương tiện hiện hữu vi
 Lại đến cảnh giới này
 Không hai chẳng ô nhiễm
 Chứng được xứ yên ổn
 Phương tiện hiện nơi ồn
 Cả hai không dính mắc
 Không mắc vào việc làm
 Thị hiện thân người nữ
 Trong cung vui ăn uống
 Thế nhưng cũng tịnh yên
 Hộ người đức phương tiện
 Chẳng lui nơi thiền định
 Phương tiện hiện loạn tâm
 Thấy việc nào cũng nhẫn
 Phương tiện trí thị hiện
 Lại cũng chẳng cung kính
 Chẳng vọng tưởng hý luận

Chẳng vọng tưởng cảnh giới
 Phương tiện trí thị hiện
 Chẳng sanh lại chẳng chết
 Không sanh pháp tốt đẹp
 Thị hiện nơi sanh tử
 Phương tiện trí dừng kiện
 Ra ngoài cảnh giới ma
 Ở nơi uy Đức Phật
 Mà hiện cảnh giới ma
 Đây Phật Tử phương tiện
 Đến đỉnh thánh công đức
 Phương tiện làm phàm phu
 Và trí lực chúng sanh
 Phương tiện trí biến hóa
 Tất cả pháp không cùng
 Biết rằng gốc vẫn không
 Chẳng cầu nơi diệt độ
 Đây phương tiện hay làm
 Tất cả pháp vô tướng
 Đạt chỗ không chẳng có
 Vì hóa độ chúng sanh
 Thị hiện tướng tốt này
 Là phương tiện cảnh giới
 Đại uy đức Phật Tử
 Làm Phật Tử ở yên
 Thị hiện nhiều biến hóa.

Nay các Thiện Nam Tử! Nay hãy biết rằng, Như Lai phương tiện đã làm cho 12 công đức được thành tựu. Tinh cần tu luyện nơi nước Phật để thành được con đường chân chánh rồi, thị hiện lúc kiếp trước, chúng sanh trước, kiến trước, phiền não trước, mệnh trước. Hiện ra những thừa sai biệt, thị hiện nước Phật nơi chỗ ô nhiễm; hiện ra chúng sanh và thuyết pháp khác nhau. Hiện chúng sanh khác nhau, hiện ra sự tranh cãi khác nhau; hiện ra nghiệp của ma quỷ, chẳng qua chỉ là tất cả đều do phương tiện của Như Lai mà thôi. Khi Phật nói lời ấy rồi, Ngài Văn Thù Đồng Tử bạch Phật rằng:

- Bạch Đức Thế Tôn: Ngài đã nói 12 công đức để thành tựu tinh luyện nơi nước Phật. Các Đức Thế Tôn vì công đức này mà trang nghiêm quốc độ, thành đạo vô thượng chánh chơn. Văn Thù Sư Lợi nay thuần thực nơi quốc độ Phật, đã nhiều kiếp tinh luyện thành tựu đầy đủ, không rời bỏ những công đức tinh luyện này. Các Đức Thế Tôn ở đâu thì được thành đạo vô thượng chánh chơn ở đó. Đó gọi là tinh luyện Phật độ. Khi tinh luyện thì thành tựu đầy đủ, không xa lìa mất mát những hành pháp, gọi là tinh luyện nơi nước Phật, cũng có thành tựu tinh luyện cho chúng sanh nữa. Cũng chẳng phải không biết pháp mà tinh luyện Phật độ. Cũng tinh luyện phước điền thành tựu, gọi là thiện diệu tịnh. Đó cũng gọi là tinh luyện nước Phật. Cũng làm cho chúng sanh được thành tựu nơi nước Phật, không chậm trễ vậy. Đó gọi là tinh luyện nơi nước Phật. Cũng có tinh luyện bộ phái được thành tựu đầy đủ và ra khỏi các bộ phái vậy. Đó gọi là tinh luyện nơi nước Phật. Cũng có việc tinh luyện thành tựu diệu địa, không có vật gì làm chướng ngại. Đó gọi là tinh luyện nơi nước Phật. Có việc tinh luyện thành tựu diệu địa, thì tất cả không ngoài việc làm của đạo pháp vậy. Đó gọi là tinh luyện nơi nước Phật. Có sự tinh luyện công đức được thành tựu, không có việc đua nịnh nhỏ nhen. Đó gọi là tinh luyện nơi nước Phật. Có việc tinh luyện của tâm với cảnh thành tựu. Đây gọi là tánh trong sạch của chúng sanh vậy. Đó gọi là tinh luyện Phật độ. Lại có sự tinh luyện thánh nhơn thành tựu, phước điền không phải là không có. Đó gọi là tinh luyện nước Phật. Cũng có sự tinh luyện đạo tràng thành tựu, từ xưa đã đến trước nơi đất Phật.

Này Văn Thù Sư Lợi! Đây có tên là 12 loại công đức thành tựu tinh luyện Phật độ vậy. Ở đây tất cả các Đức Phật Như Lai đã thành đạo vô thượng thánh nhơn. Này Văn Thù Sư Lợi! Ngươi hãy nên biết! Nơi này ta không an trụ các Thanh Văn, Duyên Giác. Vì sao vậy? Vì Như Lai đã lìa bỏ các tướng khác. Văn Thù Sư Lợi! Nếu Đức Như Lai có muốn nơi chúng sanh thành Đại Thừa, hoặc muốn chúng sanh ở nơi Tiểu Thừa, tất cả đều làm cho tâm của Như Lai không thanh tịnh, không có tâm bình đẳng, còn chấp trước, vẫn còn tâm thương yêu phân biệt, cũng còn suy nghĩ khác, cũng còn tiếc thương.

Này Văn Thù Sư Lợi! Ta nếu vì chúng sanh mà thuyết pháp, chỉ một mực nơi giác ngộ và nơi Đại Thừa, vào nhưt thiết trí và đến được nhưt thiết trí. Đây là nghĩa chính vậy. Không có thừa nào khác dừng lại nơi này.

Văn Thù Sư Lợi bạch Phật rằng: Thế Tôn! nếu không có thừa nào khác ở nơi đây thì vì sao Như Lai muốn nói 3 thừa cho chúng sanh mà nói pháp? Đây là Thanh Văn thừa. Đây là Duyên Giác thừa. Đây là Đại Thừa.

Phật dạy: Này Văn Thù Sư Lợi! Thừa là dừng lại một nơi. Như Lai vì sự an ổn mà dừng lại chỗ thấy nghe, chứ chẳng có thừa nào dừng lại một nơi cả. Cũng chẳng có tướng nào làm cho an ổn và dừng lại cả. Như Lai vì người làm sự an ổn mà dừng lại vậy. Nếu sự trang nghiêm ít so với sự trang nghiêm nhiều là an ổn và dừng lại. Đây gọi là thừa không sai biệt pháp giới vậy. Này Văn Thù Sư Lợi! Như Lai đã nói về pháp môn không chướng ngại, thứ lớp đến chỗ dừng lại. Này Văn Thù Sư Lợi! Cũng giống như người mới học, từ vị Thầy đầu đến vị Thầy sau, có nhiều phương tiện khác nhau, tùy theo các đệ tử muốn học cái gì cho nên mới dùng đến trí phương tiện, thị hiện nhiều loại khác nhau để khuyên bảo dạy dỗ. Đây là một trí tuệ quyền biến vậy.

Này Văn Thù Sư Lợi! Như Lai Thế Tôn cũng lại như vậy. Ta là Thầy của phương tiện, là tất cả trí, nói ra 3 loại. Này Văn Thù Sư Lợi! Ví như ngọn lửa nhỏ có thể đốt cháy trong nhiều kiếp. Văn Thù Sư Lợi! Trí tuệ ấy cũng lại như vậy. Dần dần tăng trưởng, cho đến chúng được đại trí của Như Lai. Trí tuệ sáng suốt, đốt cháy tất cả những ràng buộc của chúng sanh.

Văn Thù Sư Lợi! Tu Di Sơn Vương cũng không thể phân biệt được. Nếu có chúng sanh nào đến nơi đó, tất cả cùng một màu, đó là màu vàng. Này Văn Thù Sư Lợi! Đó là trí tuệ vô thượng của Như Lai như núi Tu Di. Cũng giống như vậy không thể phân biệt được. Nếu quán về pháp tánh của Như Lai cũng giống một màu như vậy. Nghĩa là nhưt thiết trí. Này Văn Thù Sư Lợi! Dù như màu xanh biếc của Đại Ma Ni Bảo ở nơi nào, thì trong cảnh giới ấy có nhiều màu sắc ánh sáng có nhiều loại và nhiều hình

tướng khác nhau. Đây là nhờ uy đặc lực của Ma Ni Bảo vậy, làm cho tất cả đều một màu. Đó là màu xanh.

Văn Thù Sư Lợi! Như Lai có vô lượng màu xanh biếc cũng giống như vậy. Nếu có chúng sanh nào tiếp xúc với ánh sáng của Như Lai thì có được tất cả là một màu và một màu trí tuệ. Này Văn Thù Sư Lợi! Dụ như biển lớn, tuy rằng có nhiều cửa ngõ để nước chảy vào; nhưng khi vào rồi chỉ còn một vị. Đó là vị mặn và hay ở cùng vậy. Này Văn Thù Sư Lợi! Đại hải kia cũng giống như trí tuệ của Như Lai, nhiều loại nước chảy vào như Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, khi đã vào rồi, đều cùng một vị. Đó chỉ là một thừa không còn phân biệt được nữa.

Văn Thù Sư Lợi! Đây là phương tiện! Nên biết Như Lai an ổn không hư dối, chỉ có tên để phân biệt chỉ dẫn làm chỗ an nghỉ, chứ thật ra khi đã vào trong pháp của Như Lai rồi thì được ở yên vậy. Như Lai đã thị hiện và trước sau nhập vào trong Phật Pháp cả. Làm cho trang nghiêm ít hay nhiều trang nghiêm đều an trụ nơi Phật Pháp vậy. Đây là phương tiện trí huệ của Như Lai vậy. Biến hóa nhiều loại khác nhau khi xuất thế. Chỉ có một nghĩa, một thừa và không có hai. Này Văn Thù Sư Lợi! Ở mỗi nước Phật! Nếu có những người ngoại đạo xuất gia thì Như Lai sẽ ở trong đó mà thị hiện phương tiện và hộ trì chỉ dẫn cho họ. Vì sao vậy? Này Văn Thù Sư Lợi! Vì lẽ Như Lai hay có khả năng hàng phục những sự trái nghịch đó. Vì Như Lai không có gì ngăn ngại cả.

(Phật thuyết Bồ Tát hành phương tiện kinh - Quyền thượng)